ततः सचेतीक्षतपारभृत्या राज्येऽभिषेच्ये स्तमित्य नीचैः। आवीषयन् भूमिपतिः समस्तं भयोऽपि लीकं समनीचकार॥२॥

ततः। ततः प्रियम् विष्णुताया यनन्तरमू मिपतिई गर्थो लेकिं समनीचकार किमयं सम्यक् पालिय्यित नवेति यसचेतमः पा रा भृत्या य जाताः ते सम्यक् पालना सुचेतमः छता येन स सचेती छतपीरभृत्यः भृयोऽपि पुनर्षि लेकिं समसं समनीचकार कथ मित्या इ राज्ये राजकर्मणि पालने रचणे सुतं रामं श्रभिषेच्ये तदभिषेक इरियामीति सिचेक् भयपदिला चङ्ग्रनीचैर्महता धनिना श्राघोषयन् घोषणा द्वारयन् सचैती समनी गर्थी श्रह र्मन दत्यादिना साधू॥२॥

तत द्यादि। तते। उननारं ऋषं राज्ये राजकर्मणि सुतमिम
पेच्ये श्रमिषकं करिये दित श्रनीचैहचैरा घोषयन् भूमिपति
दंशरथः समलं लेकि भूयः पुनरिप सुमनीचकार श्रमुमनमं सु
सनसं कातवान्। कीद्रशः श्रमुचेतसः सुचेतसः कृताः पारा भृ
व्याख्य येन स तथा श्रमिषेककाले किमयं सम्यक् परिपालिययिति
निवत्याश्रद्धया पारभृत्यानाम सुचेतस्लमासीत् सम्यक् पालनात्
तेषां सुचेतस्लं कृतं रामस्य प्रियम्भिवष्णुतया तद्मिषेकमदृद्दाः
पुनः पुनरसुमना लोक श्रासीत् रामाभिषेका घोषण्या पुनः
पुनः सुमनसं चकार सुचेतीसमनोश्रव्दै। पूर्ववत् मनस्र चुरित्याः
दिना सिद्धै। सिच्पशाञ्च चर्णे चिक्नित कङ्॥१॥

ज॰म॰